
Mattelaar

Besvaar en besmoor warn beidn al oawer de tachtig. Too störf besvaar. Zes wekke later göng besmoor m noa.

Besmoor koomp bij Petrus en klopt an bij de Hemmelpoort. „Heur ees, Petrus”, zeg ze, „vuur zes wekke is mienn man stoarvn. Wiej warn joa aait bij mekaa en mienn man, dat was joa zonn bestn keerl. Kan ik nich n pleatske kriegn in ziene nöagte?”

„Wocht ees efkes”, zeg Petrus, „dan mo’k ees eerst noakiekn of dat wal geet. Hier komt daagns zoovöl leu, dee kan ik nich al in n kop hebn”. „Joa”, zoo geet besmoor verdan, t was zonn goodn lobs, den zal hier umselieks te veendn wean”.

„Dan mo’k ees t book ankriegn, woar alle Heilign in stoat, dee hier zeent”, zeg Petrus. „As hee zo good is wes”, en doar-met sleug e n anner groot book oop en keek dit good noa, „dan zal hee hier in vuurkomn”.

Meer dat was ok nich t geval.

„En vrom dat hee was”, zoo proatn t oalde meuderke wieder, „hee deu joa ginn doadn moes kwoad”. „Joa?” zeg Petrus, „dan mo’k nog ees zeukn in t book van de Zelign”. „Hee deer altied alns vuur mij”, zeg besmoor nog, „al har ik m ok nen heeln dag oaweral vuur oetschöldn”.

Disse verkloaring was vuur Petrus genog. „As dat zoo is”, zeg e, „is mij alns kloar en helder en hoofs nich lenger te twiefeln, dan steet e wal in t book van de Mattelaarn”.